

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.59/2022/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten a 2022. szeptember 14. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. február 9. napján kihirdetett 28.B.590/2020/37. számú ítéletét megváltoztatja:

A szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejére a vádlott pártfogó felügyeletét rendeli el.

A szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja helyesen a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap.

Megállapítja, hogy a vádlott letartóztatásának befejező napja 2022. február 9.

A büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költségből a vádlott 159.829.-(százötvenkilencezer-nyolcszázhuszonkilenc) forintot köteles az államnak megfizetni, a fennmaradó 30.480.-(harmincezer-négyszáznyolcvan) forintot az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2022.február 9. napján tartott előkészítő ülésen meghozott 28.B.590/2020/37. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében [Btk. 164. § (1) bekezdés és (8) bekezdés I. fordulata]. Ezért őt 2 év börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette.

Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás időpontjáról, a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés történő beszámításáról és kötelezte őt az eljárás során felmerült 190.309-forint bünyügyi költség megfizetésére.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyészség a vádlott terhére súlyosításért, hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazása érdekében, míg a vádlott és védője az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

[3] A Fővárosi Főügyészség Bf.2335/2019/92. számú fellebbezés indokolásában arra mutatott rá, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során eltúlzottan és tévesen értékelte azt a körülményt, hogy 2019. szeptembere óta a vádlott életvitele pozitív irányba változott, újabb büntetőeljárás nem indult vele szemben, állandó munkahellyel rendelkezik, törvénytisztelő életmódot folytat. Kiemelte ugyanakkor az ügyészség, hogy a vádlotti magatartás volt az oka a büntetőeljárás elhúzódásának, mert ittassága miatt több ízben nem jelent meg a bíróságon, továbbá az erkölcsi bizonyítványának adataiból feltárhatóan a vádbeli cselekményt követően még két esetben indult vele szemben büntetőeljárás, a 2019. szeptember 16-án elkövetett garázdaság vétsége és a 2020. június 18-án elkövetett rongálás büntette miatt. Mindezek az ügyészség álláspontja szerint nem igazolják a vádlott életmódváltogatását, ezért az ügyészség a vád tárgyává tett bűncselekmény tárgyi súlyára is figyelemmel a vádiratban meghatározott büntetés kiszabására vonatkozó alternatív indítványnak megfelelő joghátrányok – a törvényi büntetési tétel középértékéhez közelítő tartamú végrehajtandó szabadságvesztés és közügyektől eltiltás – alkalmazását látta szükségesnek a büntetési célok elérése érdekében.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.108/2022/4. számú átiratában a vádlott terhére bejelentett fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ügyben a perrendi szabályok megtartásával járt el, és az előkészítő ülés során a vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő nyilatkozatát és a tárgyaláshoz való jogáról történő lemondását, a Be. 504.§ (3) bekezdése alapján törvényesen fogadta el, amely összhangban áll az eljárás adataival.

[5] A tényállás alapján a vádlott bűnösségére levont következtetéssel és a bűncselekmény anyagi jogi minősítésével, továbbá a Fővárosi Főügyészség fellebbezés indokolásában leírtakkal egyetértve az emelte ki, hogy a törvénnyel eddig négy ízben összeütközésbe kerülő, a büntetőeljárással szemben közömbösséget mutató, elfogatóparancs útján kézrekerült vádlottal szemben a törvényi minimumban meghatározott, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés alkalmatlan a büntetési célok eléréséhez. Erre figyelemmel a

szabadságvesztés tartamának a Btk. 80.§ (2) bekezdése szerint irányadó, a büntetési tétel középértékéhez közelítő súlyosítását, a végrehajtás felfüggesztése mellőzését és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását indítványozta, egyéb, az elsőfokú bíróság járulékos kérdésekben meghozott rendelkezéseinek helybenhagyása mellett.

[6] A vádlott védője az ügyészség fellebbezésében foglaltakra tett írásbeli észrevételében azt hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, miszerint a vádlott életvitele bizonyíthatóan pozitív irányba változott, életvitele rendeződött, így az ügyészség által indítványozott büntetés inkább megtorló jellegű, mint a büntetési célokat szolgáló joghátrány. Az elsőfokú bíróság döntésével egyetértve azt véleményezte, hogy a büntetés célja a vádlott esetében annak végrehajtása nélkül is elérhető, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

[7] A vádlott terhére bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság az alábbiak szerint találta alaposnak.

[8] A másodfokú bíróság – a bejelentett fellebbezés irányára tekintettel – a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül, tekintettel arra, hogy a fellebbezés a Be. 583.§ (3) bekezdés a) pontja alapján a kiszabott büntetés mértékét támadta. A felülbírálat mindezen felül kiterjedt a Be. 590.§ (5) bekezdésében írt körre – ideértve a Be. 607.§ (1), 608.§ (1) bekezdése szerinti abszolút, és a Be. 609.§ (1) bekezdése szerinti relatív eljárási szabálysértéseket, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, továbbá a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést is. A Be. 590.§ (7) bekezdése értelmében a felülbírálat tárgyát képezték továbbá az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó kérdések is.

[9] Mindennek során az ítéltábla elsőként is megállapította, hogy a törvényszék eljárásában a hatályos perrendi szabályokat betartotta. Az ügyben a Be. 499.§ (1) bekezdésének megfelelően előkészítő ülést tartott, melyen a jelenlévő vádlottakat az eljárási jogairól a Be. 185.§ (1) bekezdésének megfelelően tájékoztatta, továbbá a Be. 500.§-ának megfelelően figyelmeztette az előkészítő ülés lényegére, a bűnösségének beismerése és a tárgyaláshoz való jog lemondásának következményeire, illetve bizonyítási indítványainak előterjesztésének lehetőségére, annak korlátaira.

[10] A vádlott a kioktatásokat megértette, tudomásul vette, bűnösségét a 2021. május 31. napján kiegészített vádiratban foglalt tények tekintetében is, illetve az ügyészség által az előkészítőülésen a sértett sérüléseinek közvetett életveszélyes jellegére pontosítása mellett, azzal egyezően beismerte, a tárgyaláshoz való jogáról lemondott. A vádlott beismerő nyilatkozatát az eljárás iratainak tartalma alátámasztotta, elfogadásának feltételei a Be. 504.§ (2) bekezdésének megfelelően fennálltak, ezért az ügy előkészítő ülésen történő befejezésének törvényes akadálya nem volt.

Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően a vádlottat a büntetés kiszabása körében értékelhető körülményekre meghallgatta, majd ítéletét az előkészítő ülésen meghozta.

[11] A Be. 591.§ (2) bekezdés a) pontja értelmében a másodfokú eljárásban az ítélet megalapozottsága nem volt vizsgálható, így a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított – módosított vádirati tényállással egyező – tényállásra alapította.

[12] Az elsőfokú ítélet személyi része azonban kisebb pontosítást igényelt a büntetőjogi előéletével kapcsolatos megállapítások tekintetében.

[13] Az elsőfokú ítélet korábbi büntetéseként megjelölt részéből mellőzte a másodfokú bíróság az 1) pont alatt megjelölt elítélés feltüntetését (és a súlyosító körülmények közötti értékelését is), figyelemmel arra, hogy a vádlott az ennek alapjául szolgáló bűncselekményt a jelen eljárásban elbírált bűncselekmény után követte el.

[14] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a törvényi előírásoknak megfelelően, a Be. 562.§ (2) bekezdésének megfelelően teljesítette.

[15] A fentiek szerint irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségének megállapítása okszerű, így a Be. 590.§ (5) bekezdés b) pontja szerinti ellentétes döntésnek nem volt helye, a bűncselekmény anyagi jogi minősítése pedig törvényes.

[16] A büntetés kiszabása során a bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság körültekintően vizsgálta, és a másodfokú bíróság álláspontja szerint – kisebb kiegészítéssel - pontosan jelölte meg és súlyuknak megfelelően is értékelte.

[17] A büntetőeljárás alatti elkövetés, mint a vádlott terhére szolgáló, büntetést befolyásoló alanyi tényező az 56/2007.BK. vélemény II/2. pontja értelmében akkor vehető figyelembe, ha az elkövető az ellene folyamatban levő büntetőeljárás hatálya alatt, erről tudva követi el a bűncselekményt, vagyis ez a körülmény helyesen a büntetőeljárás hatálya alatt megvalósított újabb bűncselekmény esetében értékelendő. Erre figyelemmel volt indokolt az előéleti adatok közül a Szigetszentmiklósi Járásbíróság 4.B.325/2020/5. számú elítélésének mellőzése, és ezt a másodfokú bíróság súlyosító körülményként sem értékelte.

[18] A bűnösségi körülmények pontosítása mellett is az elsőfokú bíróság a bűncselekmény tárgyi súlya és a vádlott alanyi bűnössége fokának értékelése alapján helyesen alkalmazott Terheltl vádlottal szemben a Btk. 79.§-a szerinti büntetési célok elérése érdekében szabadságvesztés büntetést.

[19] A szabadságvesztés tartamának a Btk. 80.§ (2) bekezdése szerint irányadó középértéke jelen esetben 5 év szabadságvesztés, amelytől az eltérést, pontosabban a szabadságvesztésnek a törvényi büntetési tétel alsó határában történő meghatározását az elsőfokú bíróság a tárgyalás közvetlensége alapján, illetve a vádlott által felmutatott, és a bűncselekmény elkövetésében meghatározó szerepet játszó alkoholbetegségének eredményes kezelését igazoló orvosi iratok figyelembevételével, meggyőzően megindokolta. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a beismerő és megbánó tartalmú vallomásra is figyelemmel a szabadságvesztés lényeges súlyosítását nem látta indokoltnak.

[20] A vádlott előzőekben megjelölt megváltozott személyi körülményei alapján az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási elveket maradéktalanul szem előtt tartva jutott arra a következtetésre, hogy a büntetési célok esetében jelenleg a szabadságvesztés tényleges végrehajtása nélkül is elérhetők, ugyanakkor a próbaidő törvényi maximumban történő meghatározása a másodfokú bíróság álláspontja szerint is kellően visszatartó erő, egyben lehetőség a vádlott számára annak gyakorlati bizonyítására is, hogy korábbi életmódjával felhagyott és a jövőre nézve a társadalmi normákat betartva, törvénytisztelő életvitelt kíván folytatni.

[21] A másodfokú bíróság azonban a próbaidő eredményes elteltéhez szükségesnek tartotta a vádlott pártfogó felügyeletének elrendelését, ugyanis ez az intézkedés egyrészt segítséget nyújt számára az előzőekben megjelölt és általa is hangoztatott pozitív életvitel fenntartásában, amely kiemelkedően fontos garanciája a büntetési célok megvalósulásának. Erre figyelemmel a Btk. 69.§ (1) bekezdés e) pontjának alkalmazásával, a Btk. 70.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti tartamban a vádlott pártfogó felügyeletét rendelte el.

A Btk. 71.§ (1) bekezdése alapján figyelmezteti a vádlottat arra, hogy a pártfogolt általános magatartási szabályokat köteles megtartani, a magatartási szabályok súlyos megszegése a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának elrendelését vonhatja maga után.

[22] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései alapvetően helytállóak, a másodfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére vonatkozó feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a Btk. 38.§ (2) bekezdés a) pontjának megfelelően pontosította azzal, hogy az a büntetés 2/3 részének kitöltését követő nap.

[23] A büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költség összege tekintetben a másodfokú bíróság megállapította, hogy az igazságügyi orvosszakértő meghallgatása a vádlott magatartásától független okból maradt el, ezért az ezzel kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 574.§ (3) bekezdése értelmében a vádlottat nem lehet kötelezni, így az ezzel kapcsolatban felmerült 30.480 forintot az állam viseli. Ellenben a vádlott elfogatóparancs útján a bíróság elé állításával kapcsolatban felmerült költség – ahogy erre az elsőfokú bíróság is helyesen utalt – bűnügyi költség, melyet az állam előlegezett, ezért

a Be. 145.§ (1) bekezdés a) pontjára is figyelemmel szükségtelen a vádlottat terhelő bűnügyi költségtől elkülönített feltüntetése.

[24] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.598.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján változtatta meg, míg egy rendelkezéseit a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2022. szeptember 14.

dr. Borbás Virág Bernadett s.k. Barabásné dr. Birinyi Andrea s.k. dr. Raczky Katalin s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 29.B.442/2020/139. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.59/2022/9. számú ítélete folytán 2022. szeptember 14. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2022. szeptember 14.

dr. Borbás Virág Bernadett sk.

a tanács elnöke